

АНДРЕЄВСЬКИЙ Сергій Аркадійович (29. 12. 1847(10. 01. 1848), с. Олександрівка, нині Дніпроп. р-ну Дніпроп. обл. — 09. 11. 1918, Петроград, нині С.-Петербург) — адвокат, криміналіст, поет, літературний критик. Закін. Харків. університет (1869). Працював

судовим слідчим, товаришем прокурора окруж. суду в Казані (від 1870) і С.-Петербурзі (від 1871). Від 1878 — присяжний повірений, захисник у кримінал. справах. Був блискучим суд. оратором. Висловлювався за запобігання правопорушень як напрям розвитку криміналіст. політики, пропонував розширити владу судді щодо пом'якшення покарання, надавати суду право обирати для кожного випадку мін. покарання, закликав з'ясовувати причини злочинів, щоб забезпечити справедливість покарання. У промовах посилався на класиків світ. та рос. літ-ри. Його «Защитительные речи» (1891) витримали 5 видань. Літ. діяльність почав у 80-х рр. 19 ст. перекладами з франц. Автор зб. «Стихотворения. 1878-1885» (1886). У поезіях А. висловлював свої ліберально-демократ. переконання, з відчутним розчаруванням в ідеалах юності. Автор літ. портретів та есе «Литературные очерки» (1902). Після смерті А. видано «Книгу о смерти. Мысли и воспоминания» (1924).

Основні праці

Драми життя. Петроград, 1916.

[О. Ф. Скакун](#)

Бібліографічний опис:

Андреєвський Сергій Аркадійович / О. Ф. Скакун // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-44144>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).